

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisni se ne vračajo. — Inzerati: šeststopenjska post-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 285.

V Ljubljani v ponedeljek, 14. decembra 1885.

Tečaj II.

Ljubljana dné 14. decembra.

Tonkin Francozom še vedno ne dá priti do miru. Stvar uže tolikokrat razpravljana in tolikokrat premeta, provzročila je v francoski zbornici nove debate polne srditosti in brezobzirnosti. Komu niso še v živem spominu oni ljuti napadi na Ferryja zaradi njegove kolonijalne politike, vsled kojih je moral ta zapustiti premierjev sedež ter umakniti se v vrsto družih poslancev? Da francoska podjetja ob kitajskih mejah niso bila posrečna, da vsi naporji ljudovlade, razširiti ondi srečna, da vsi naporji zaželjenega vspeha, o tem se vpliv, niso imeli zaželjenega vspeha, o tem se dvojiti ne dá. Ferry sam uvidel je, da se mu ni posrečilo, kar je hotel, in pripoznal je to s tem, da je tiho, ne da bi tudi le poskusil bil opravičiti svojo politiko, stopil z ministerskega stola ter drugemu prepustil vladno krmilo. Sicer je v tistem trenutku, ko se je to vršilo, ko je Ferry napadan in zaničevan od nasprotnikov in skoro popolnoma zapuščen od prijateljev svojih, stisnil se molčeč v pohleven kotiček, uže bila na potu veselejša vest iz azijskega pozorišča. Tedaj bil bi Ferry lahko zopet dvignil ponosno glavo in s samosvestnim glasom lahko podiral vsa britka očitanja, s kojimi se je tako obilo obsipal ter dokazal, da krivda za prejšnje nezgode ne zadeva le njega, ampak tudi zbornico samo. Ferry tedaj tega ni storil, molčal je, kakor da bi sklenil bil popolnoma umakniti se iz javnega v privatno življenje. Pozneje, ko so se bile približale nove volitve, tedaj je bil pač povzdignil zopet svoj glas in z lastno mu zgovornostjo zagovarjal je svojo zunanjo politiko, a videlo se je, da stori bolj v interesu ljudovlade, nego v svojem interesu. Čutil je, da bi znali, ka-

kor se je res tudi zgodilo, sovražniki sedanje vladne zisteme, uporabljati nesrečo francoskega orožja na azijskem bojišču v svoje namene, in tem nasproti delati zdelo se mu je potrebno. Sicer pa bi bilo morda tudi za republikansko stranko bolje, ko bi se bil oglasil prej, kajti, kako malo vpliva so imele njegove besede, pokazalo se je najbolje pri volitvah, ki so se kmalu na to vršile, in pri katerih so monarhisti imeli zabeležiti vspehe, o kojih se jim samim poprej sanjalo ni. Da je pa ravno deloma nesrečna kolonijalna politika bila jeden glavnih vzrokov poraza republikanske stranke, to priznalo se je vsestransko.

Nadejati pa se je bilo, da je z volitvami cela ta zadeva končana. Nezgode, ki so Francijo in nje vladu v Tonkinu zadele, fruktificirale so se pri volitvah od raznih strank, kolikor se je dalo in to naj bi jim bilo zadostovalo. Vender razburjeni duhovi vročekrvnega francoskega ljudstva se ne dajo pomiriti. Vsak narod mora biti na to pripravljen, da ga zadene ta ali ona nesreča, a biti mora tudi utrjen proti tem. Francozi pa baje jedne nezgode ne morejo tako dolgo pozabiti, dokler jih ne zadene druga, ki še bolj, nego prejšnja, njih pozornost nase obrača. Ako je tudi res, da je Ferryju spodletelo, kar je nameraval, ako se tudi tajiti ne da, da francosko vojaško poveljništvo ob kitajskih mejah ni bilo vsakemu slučaji vzgledno, vender ne dá se nikakor opravičiti, da se v francoski zbornici še vedno o tem debatira in da se ne preide uže do zadev, ki so morda večje važnosti.

Da bi se razmotrivalo vprašanje, je-li vladi dovoliti še dalje kredita za tonkinsko podjetje, ali ne, izvolil se je poseben odbor sestojč iz 33 udov. S tem bila je dana nova priložnost, kritiko-

vati in obsojati Ferryjevo kolonijalno politiko. A da si je bilo uže to dokaj namestno, naštevati vznova one grehe, ki so se vladi uže tolikokrat očitali, mora se še posebno obžalovati, da se je to zgodilo na tako malovreden način. Zadostovalo bi bilo pač, ako bi se bilo rešilo le vprašanje, naj se li dosedanja kolonijalna politika nadaljuje, to je naj se li dovolijo nove žrtve v ta namen, ali naj se v tem oziru sploh nastopijo čisto nova pota, oziroma, da se odjenja z naporji priboriti si izven Evrope novega vpliva. Obe načeli sta se podpirali in zastopali v zbornici in na tem ni nič napačnega. Katera stranka ima bolj prav, je sploh težko določiti. Napak pa je bilo vsakako, da so se pri tej priliki rane na telesu lastne države s tako brezobzirnostjo, in kar se mora posebno še obsojati, s tako pretiranostjo svetu odkrivale. Kje drugje se še dogodi, da višji častnik armado, koji zapoveduje, tako napada ter ji tako vse sposobnosti odreka, kakor je to storil v francoski zbornici general Briere? Mož izrekel je nad polkovnikom Herbingerjem, ki stoji na čelu tonkinskega vojsstva, tako brezobzirno in tako ostro obsodbo, kakeršne gotovo ni zaslužil in iz koje se z gotovostjo sklepati dá, da je general iz osebnega sovraštva do podložnega mu polkovnika tako govoril. Tak razpor v armadi med višjim častništvom ne trpela bi nobena vlada kake druge evropske države. Pri vsem tem pa je še nekaj družega posebne važnosti. Polkovnik Herbinger veljal je za posebno odlično vojaško moč, in ko je odhajal v Tonkin, poslavljal se je kot tak celó v uvodnih člankih nekaterih časopisov. Kaj naj poreče sedaj k temu svet, kake nazore naj si vstvarja o francoski armadi? Zares, slabeje usluge general svoji

Listek.

Andrea.

(Črtica iz življenja imenitnega moža. Spisal L. du Bois, poslovenil — c.)

(Konec.)

Ko se je Kamila po onem trenutku zopet zavedela, jej gre za jedino, največjo last, katero naj zgubi, tedaj pozabi samo sebe in podá se v ne-jednak boj proti desetkrat večji sili.

Tako tudi Kamila. Andrea bil jej je postal vse. On je bil prvi in jedini, katerega je ljubila z vso močjo prve ljubezni. Da-si je morala se mu odreči in je ni mogla nobena pozemska vez več vezati z njim, vender vezala ja je toliko močnejša dušna vez, katere ne more raztrgati ni čas, ni kraj, ni sila ni smrt.

Ko je bila prišla zopet do zavesti, bila je njega prva misel trdni sklep, Andreo rešiti. Okrepila se je oslabiljené moči za izpeljavo svojega namena, in izvolila si je dvanajsto uro v noči za pokroviteljico tega čina.

Ležala je sedaj na postelji in nestrpljivo štela udarce na vaškem zvoniku. Prosila je Boga, da

bi se jej njen naklep posrečil; kazni ni se bala za slučaj, da bi jej spodletelo. Ali rešim njega, ali naj se pogubim! Potem hotela je odreči se vsem željam na svetu, in vse vzprejeti voljno, kar jej prinese usoda.

Med tem ležal je Andrea v vezeh na trdem ležišču v zamolklih mislih, sličén človeku, ki se je uže z življenjem poslovil in ki brez čuta čaka smrti. Porodila se mu je sem in tje misel, ki ga je vzbujala in navdajala za življenje, a siloma jo je zatrl. Ljubil je in osvetil se je, kaj bo prišlo za tem, vedel je dobro, a ni ga pretreslo.

Vihar pihal je skozi razpoke skednja, kakor bi se norčeval z njegovo usodo, in ponočne tice, ki so imele tamkaj svoja gnezda, kričale so ne zmenivši se za novega soseda.

Ura na zvoniku odbila je polnoči; Andrea začuje šumenje na vratih pri skednju. Zapre oči in ne zmeni se za to. A šum je vedno večji, vrata se odpro in v temni obširni prostor vstopi nepoznana prikazen.

„Andrea!“ zakliče ga tihim, tresočim glasom.

Kakor ga bi bil zadel električni tok, vzdignil je bil Andrea glavo. Milozvoki tresoči glas vzbudil mu je domišljijo, ki mu je pretresla otrpnene živce.

„Andrea!“ čuje se zopet isti glas, „je-li si uže mrtev?“

„Kamila“, odvrne jej z zastalim glasom. „Večni Bog, je-li si ti tu?“

Ona pa je pala poleg njega.

„Jaz sem, jaz, dé mu ihteča, morala sem te rešiti, ali pa umreti s teboj. Sem li smela dopustiti, da te popeljejo ondje, ker je groznejše nego v grobu? Podaj mi roki, razvezala bom vezi. Beži, beži daleč, da te ne dobodo in bodi srečen; ne pozabi pa nikjer svoje nesrečne Kamile, kateri ni ostalo družega nego tolažilo, da te je rešila.“

Prerezala mu je bila vezi in stal je po konci držeč jokajočo Kamilo v rokah. Ni mogel spregovoriti; zastal mu je jezik pod silo občutkov; pritiskal je Kamilo na prsi.

„Andrea!“ ihtela je — „to je moj poslednji čin; — od sedaj sem mrtva za ves svet.“

„Ne, Kamila, ne“, odvrne jej Andrea; „ti si me rešila, dala mi zopet življenje, ne smeš umreti, živeti in vživati moraš srečo, katero ti bom pripravil jaz. Sedaj bom bežal; toda povrnem se in popeljem na varen kraj, kjer bo nama zopet izšla nova zarija sreče.“

državi, kateri služi, ne more storiti, kakor če v v tako slabo luč postavlja vojstvo, kojemu zapoveduje, kakor je to storil Briere!

Ta slučaj v francoski zbornici je vznova pokazal, da ni vse, kakor bi moralo biti. Ako pojde tako naprej še, izigral je francoski narod ono važno ulogo, katera mu je pripadala nekdanj, za vselej. Ako se v malenkostnih zadevah tako težko drži pravih mej, kako naj se pokaže v težavnih gospoda situacije. Ali pa je morda res ljudovlada kriva vsega tega, je li morda res monarhija sposobnejša pridobiti francoskemu narodu nekdanjo avtoriteto? Knez Bismarck je bistroumen mož in on ima baje raji ljudovlado za sosedo, nego monarhijo. To zadostuje.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Deželni zbori mirno izvršujejo svoje delo, katero jim gre tudi dobro izpod rok. Rešilo se je že mnogo in važnih predlog, kajti povsodi si zastopniki prizadevajo kratko odmerjen čas porabiti dobro, v korist dežele.

Pri peti seji isterskega deželnega zbora vstal je pred koncem seje poslanec Jenko in pravi slovenski, da je že včeraj gospodu predsedniku naznanil samostalen predlog in da ga želi objaviti. Predsednik gleda Jenka, Jenko predsednika. Iz tega neugodnega položaja reši ga Laginja ponavljajoč italijanski, kar je Jenko slovenski govoril. Vsprejel je predlog, utemeljen slovenski. Predsednik utemeljitve ni prečital, nego samo predloga italijanski prevod. Predlog, ki so ga podpirali ne samo Hrvati, nego tudi nekateri Italijani, gre na to, da bi se ustanovilo mesto družega kancelista pri okrajni sodnji v Podgradu.

Česki deželni odbor je sklenil, da deželnemu zboru ne priporoča predloga, naj se šolnina na ljudskih šolah v Česki odpravi. Pri tem sklepu je bilo merodajno to, da se za odpravljenost šolnino ne bi mogli dobiti drugi dohodki. — V slednji seji je poslanec Trojan v imenu českega kluba stavil predlog, naj se uravnajo narodnostne razmere v Česki.

V tirolskem deželnem zboru predlagal je konservativec grof Brandis, naj se izvoli odsek sedmerih članov, kateri naj ima preiskavati ljudsko-šolske razmere ter staviti potem primerne predloge. V ta odsek bili so izvoljeni večinoma konservativci.

Hrvatski sabor je srečno rešil predloge o upravnih refomi. Današnja seja ima na dnevnem redu budget. Po skončatku generalne dekate o budgetu preloži se sabor do januarja. — V soboto vršila se je volitev poslanca v prvem volilnem okraju zagrebškem. Izvoljen bil je kandidat opozicije, Derenčin, z 9 glasovi večine.

„Ah,“ seže mu Kamila v besedo, „vse je proč! Ostati moramo pri svoji stari materi in postala bom žena Battiste. Spolnila bom težko dolžnost, ki mi jo naklada življenje; toda moj duh, moje srce je pri tebi, Andrea, v najdalji daljini in tudi v grobu.“

„Battista?“ vpraša začuden Andrea, „je li živ?“

„Da, živi in bode okreval.“

„Beži tedaj z menoj“, prosi Andrea.

„Ne smem! naj li zapustim svojo staro mater, in naj jej zatisnejo tuje roke njene oči? Toda beži, beži, dokler je še čas.“

„Da, da. Bežal bodem, a bodem se tudi vrnil in naj minejo leta; in ako nimaš tedaj nikoga, in ko ti je dala mati zadnji blagoslov, tedaj — tedaj —“

„Ne, ne bodeš se več povrnil Andrea“, odvrne mu; „in če se kedaj povrneš, ne bodeš našel družega, nego vpadeno, pozabljeno gomilo mojo.“

Začulo se je lajanje psa. Še jedenkrat pritisne jo Andrea krčevito na prsi, še jedenkrat jo goreče poljubi in pobegnil je krvavečim srcem v temno, varovajočo ga noč.

V letu 1805 stali so si Francozi in Avstrijci v Italiji nasproti. Bila se je velika bitka pri Nizzi,

Tuje dežele.

Jutri podadó se vojaški zastopniki evropskih vlastij na srbsko-bolgarsko bojišče, da določijo med obema vojnoma črto, katere ne sme prestopiti niti jedna niti druga armada, dokler se ne sklene premirje. Kakor se kaže, dobiva položaj na jugu vedno bolj miroljubiv značaj. Nekoliko vznemirljiva je le bolgarska izjava, s katero se odločno zahteva, da morajo Srbi zapustiti bolgarsko ozemlje pri Vidinu, drugače bodo Bolgari pred Vidinom nadaljevali vojsko, če se tudi pred Pirotom sklene premirje. Nadejamo se vendar, da bode zastopnikom tudi v tej zahtevi možno potolažiti Bolgare.

V Bolgarski vršilo se je v slednjem času več javnih shodov, katerih se je udeležilo nad 60000 oseb; pri vseh shodih se je jednoglasno zahtevalo združenje vzhodne Rumelije z Bolgarijo. Sklenili so se in predložili konzulom tujih vlastij protesti proti uvedanju prejšnjega položaja. V okraji Stanimak pravi zbor med drugim v svoji vlogi do konzulov: Če velevlasti menijo, da je bolgarska kri črnilo, potem naj le uvedejo prejšnji položaj.

Razmere v Irski so še vedno žalostne. Zločini se neprestano množijo. V mnogih slučajih ne morejo zasačiti zločincev, v mnogih pa si poškodovani sami ne upajo iskati pravice pred sodniki iz strahu pred še hujšo osveto zločincev.

V severo-ameriškem državnem zboru je načelnik Cleveland naznanil, da ni mogel sprejeti zahtevanja avstrijske vlade, naj se preklicé imenovanje Keleya za avstrijskega poslanca, ker bi s tem bil prelomil uradno prisego in ustavo. Dalje je načelnik omenil prijateljskih razmer z Angleško, priporočal, naj se zniža carina pri uvozu na take stvari, ki so potrebne, naj se preneha s kovanjem srebernih dolarjev ter kazal na potrebo pomnožitve vojne mornarice, grajal je mnogoženstvo ter priporočal, naj se sklene zakon zoper naseljevanje Mormonov.

Razne vesti.

— (Izpolnjena želja.) Iz Haaga se piše: Jovana Marija Laurette, morilka španskega poslanca Sakonrade, prepeljala se je v Arnheim, da bo tam tri leta zaprta. Preden je tja odšla, pisala je kraljici Emi sledeče: „Veličanstvo! Čeravno sem zločinka, ostala sem še vendar ženska, prosite torej zame, da mi ne odrežejo mojih dolgih las. Pomislite, nimam ne zrcala, niti oblek, katere me bi na prejšnje življenje spominjale. Če si pa bom spletala svoje lase, bodem tudi v ječi vedela, da sem še vedno lepa in mlada.“ Kraljica Ema jej ni spolnila samo te želje, temveč je tudi doseгла, da se z deklico po mogočnosti lepo ravna.

— (Redka čestilakomnost.) V Londonu ima gospa Tissaud kabinet, v katerem so razpostavljene

kjer je zapovedoval francoskim četam maršal Massena.

Drugo jutro po bitki imel se je ustreliti v francoskem ostrogu vjet ogleduh. Četa vojakov tirala ga je venkaj, kjer bi naj ga ustrelili. Mladi nesrečni človek udal se je bil usodi; mirnim korakom korakal je smrti nasproti. Poleg njega tekla je ječoča ženska v kmetski obleki — bila je njegova mati. Na njenem obrazu zapazila se je še nekdanja lepota, kateri je meuj škodil čas, nego bridkost in beda.

„Nedolžen je moj sin“, kliče jim; „rablji, pustite mojega sina, on ni ogleduh; kdo dal vam je oblast, vropati moje dete? Kje je maršal; oprostite ga mora.“

„Ljudje“, prosi dalje tresočim glasom, „ljudje usmilit se; jedini sin je, jedino moje dete! Saj je sam hotel postati vojak, hotel je le poiskati sergeanta Andreo; vrnite se vendar, vrnite se!“ Vojaki korakali so brezčutno poleg, pojoč vojaško pesmico.

Kolikor bliže so prihajali sodnemu prostoru, toliko večja postajala je obupnost in groza uboge matere. Od daleč uže je videla peščeno gomilo, kjer bo umrl njen sin. Tedaj pa potegne jednemu

različne voščene podobe. Na njo obrnil se je pred nekoliko tedni Bizdulf Smith, jeden najbogatejših Angležev, z vprašanjem, koliko da zahteva, ako bi njegov kip sprejela v svoj kabinet. Gospa Tissaud mu je rekla na to, da je cela stvar jako sitna; v svoji zbirki ima kneze, slavne pesnike, umetnike, generale, roparje in morilce, a Smith ni ne to, ne ono in zato ne vé, kako bi ga mogla obiskovalcem kabineta predstaviti. Pogajanja so se dolgo vršila; pred nekoliko dnevi je pa prišel Smith veselega obraza v kabinet ter je rekel posestnici: „Hevrek, postavite moj kip, tukaj imate „chek“ na 5000 funtov šterlingov; in če obiskovalci do mene pridejo, recite jim: „Tukaj je kip moža, ki je plačal vstopnino, ki znaša celo premoženje, samo da bi prišel v voščeno družbo.“ Se vé da je sprejela gospa Tissaud to ponudbo in sedaj se pridno dela na Smithovem kipu.

— (Boljšanje zemlje na Nemškem.) Pruska državna uprava si uže nekaj let prizadeva, da bi zboljšala zemljo v pokrajini Hanover ter jo vpoljodestvila. Posrečilo se je v rodno zemljo izpremeniti kos luneburškega mahovja, a zakupnikom so prepovedali pridelovati sadež, ki zemljo preveč izmolze. V zadnjem desetletju so mnogo pustinske zemlje vspešno pogozdili. Leta 1874 je bilo pogozdenega sveta v imenovani pokrajini 244872 hektarjev, leta 1884 uže 259630 ha skoro 15000 ha. več. Delovanje državne uprave so jeli posnemati tudi zasebniki, ti so gozda zasadili v poslednjem desetletju 1879 ha. Manjši so vspehi „mahovnega odbora“, leta 1874 vstanovljenega, katerega namen je bil, odstraniti zastareli način požiganja mahu ter uvesti umno poljarstvo, kakor pri Holandcih. Ti mešajo mah z zemljo globlje pod mahom ležečo, in tako dobivajo zemljišča, ki ugaja poljedelstvu. A kaj bo storil odbor s 33000 markami pri 44000 jutrih mahovne zemlje!

— (Smešnice.) Med otroci. „Moj papa je doktor in zdravi ljudi, kaj pa dela tvoj?“ — „Nič, je državni poslanec.“ — Slab krojač. „Sedaj mi je napravil krojač žepe pri hlačah tako visoko, da moram vselej na stol stopiti, ako hočem vanje seči!“ — Pri ljudskem štetju. Komisar (k hišni gospej): „In gospod soprog?“ — Gospa: „O, ta se ne šteje!“

Domače stvari.

Deželni zbor kranjski.

(Seja dne 9 decembra.)

(Konec.)

Posl. Faber poroča v imenu gospodarskega odseka o računskem poročilu deželnega odbora gledé postrenja kaznij pri uničevanju gozdov. Poleg globe naj se dotičnik kaznuje tudi z zaporom.

Gospod deželni predsednik baron Winkler izjavi, da se tej želji ustreže v novem gozdnem zakonu. Razen tega je gospod deželni predsednik do okrajnih glavarstev izdal ukaz, naj posebno pozornost obračajo na gozdne zadeve ter strogo postopajo pri prestopnih proti dotičnim zakonom.

vojakov bajonet, jim zastavi pot in se grozi, da umrti vsakega, ako ne oprostite njenega sina

A zgrabili so jo, vzeli jej orožje in potisnili so jo proč.

Četa došla je na morišče. Obsojenec poklekne, strelci pomerijo, oficir dvigne robec v znamenje, da se ustrelji. V tem trenutku pa pridirja general.

„Stojte“, zapové jim; toda bilo je uže prepozno. V istem trenutku zagromi strel in nesrečnik pade na peščeno gomilo, zadet od dvanajstih krogelj.

„Kdo je zaukazal, da se ustrelji?“ vpraša general strogo.

Zapovedujoči oficir stopi predenj in pove. Tedaj pa zapazi general žensko, ki se je bila nezavestna zgrudila. Oživé jo zopet ter na generalovo povelje popeljejo predenj.

„Kdo si?“ vpraša jo general.

Nesrečnica po dolgem odmoru odgovori: „Jaz sem — jaz sem mati Andree, svojega sina — ki so ga umorili.“

„Zakaj pa je bil tvoj sin ogleduh?“ vpraša general dalje.

„Gospod“, odgovori medlo, „gospod, moj sin u bil ogleduh, moj sin je bil nedolžen. Jaz sem

Posl. Faber pri svojem poročilu omenja, naj bi se naprosila vlada, da se po državi vzdrževana drevesnica razširi in se v političkih okrajih Logatec in Postojna ustanovijo večje drevesnice.

Gospod deželni predsednik baron Winkler omenja, da se je vsem okrajnim glavarstvom naročilo, naj preiskujejo ter poročajo, kje naj bi se napravile drevesnice za gozdna drevesa. Razen treh so došla poročila od okr. glavarstev. Ko dojdejo še ostala, stavila bode deželna vlada pri poljedelskem ministerstvu predlog, naj se dovoli podpora za novo drevesnico.

Posl. Faber izreče gospodu deželnemu predsedniku za njegovo tvorno podporo v tej za Kranjsko tako važni zadevi zahvalo. (Zbor živahno pritrdi.)

Posl. Faber poroča o prošnji okr. cestnega odbora v Velikih Laščah za podporo pri preložitvi ceste med Laščami in Rašico. Prošnja izroči se deželnemu odboru, da jo v zmislu § 49 instrukcije vzame v pretes ter dovoli primerno podporo.

Posl. baron Schwegel poroča o znižanju cen v deželni blaznici v Ljubljani in na Studenci ter predlaga:

1.) V stari blaznici se dovoli za vsacega bolnika III. razreda 22 kr. odškodnine na dan, v blaznici na Studenci pa po 24 kr.; do zgradbe perilnice in sušilnice in sušilnica se pa na Studenci dovoli odškodnine 25 kr. na dan.

2.) Temu primerno se zniža tudi režija za I. in II. razred.

3.) Hrano v III. razredu določuje normalni jedilni list, pri čigar sestavi se zdravnikom prepušča primeren vpliv.

4.) V točkah 1 do 14 poročila omenjeni jedilni tarifi se imajo določevati za eno leto. Deželnemu odboru se naroča, da naj v tem smislu spremeni z usmiljenimi sestrami sklenjeno dosedanjo pogodbo, in da naj novo pogodbo predloži z letnim poročilom l. 1885. Ako bi pa ne bilo možno pod temi pogoji skleniti nove pogodbe, naj usmiljenim sestram ob pravem času odpove pogodbo z dné 30. septembra 1880.

(Dotično poročilo deželnega odbora priobčujemo na drugem mestu.)

Posl. dr. vitez Bleiweis Trsteniški podpira te predloge. Njegovo prizadevanje, da je vedno imelo to smer; govornik opozarja, da je naša blaznica jedna najbolj dragih.

Ko sta govorila še Detela in dr. Vošnjak ter popravljala nekatere trditve predgovornika, sprejeli so se gori omenjeni predlogi.

Na predlog posl. barona Schwegela dovoli se za rezidanje sušilnice in perilnice v blaznici na Studenci 3600 gld, kateri se postavijo v proračun deželnega zaklada za 1886. leta.

Posl. baron Schwegel poroča o znižanju cen pri hrani v bólnici v Ljubljani ter predlaga v imenu finančnega odseka:

Deželnemu odboru se naroča, da naj se z redom usmiljenih sester pogoja za novo vgodnejšo pogodbo

vдова iz Monze; sovražniki razdejali so naše poslastvo in hudobni osedje ogoljufali so nas za njive. Mojega moža ubili so sovražniki in jaz sem morala prosjati s svojim sinom. Včeraj čula sem, da je sergent Andrea, ki nas pozna iz prejšnjih časov v ostrogu francoskem, poslala sem svojega sina tje kaj, da ga poišče. On naj bi nama pomagat v bēdi. A mojega sina so prijeli, zvali ga ogleduhom, no, in tedaj leži tu —

Zastane jej tu govor, oči se jej zapró in okolo stoječi vojaki vzdržali so jo komaj po konci.

General videl in čutil je grozno odkritje skrivnega dogodka in polastila se ga je nenadna tesnost.

„Kako se zoveš?“ vpraša jo tihim, tresočim glasom.

Še jedenkrat povzdigne oči k njemu in ga dolgo trpko gleda. Jedenkrat še je zaživelo po nji; njena lica polije rudečica, kakor zarja solnca, ki gre v zaton; njeni ustni odpro se še jedenkrat, še jedenkrat vzdihne „Andrea“ in zgrudi se. V zadnjem trenutku ga je še spoznala, a bila je uže v naročji smrti; podoba in misel ná-nj šle sta z njo v večnost.

držec se pravila, da naj velja 14¹/₂ kr. za človeka na dan, in naj to predloži s poročilom za l. 1885. Ko bi take ugodnejše pogodbe ne dosegel, naj sedanjo pogodbo o pravem času odpove. Tudi naj za prihodnji deželni zbor izdela pripravne predloge, da bi se bólnica sprejela v lastno oskrbovanje dežele.

Predlogi se sprejmó.

Posl. baron Schwegel predlaga, naj se ribolovnemu društvu v Ljubljani dovoli 30 gld podpore.

Predlog se sprejme.

Konec seje ³/₄3. uro.

— (Imenovanje.) Gospod minister za notranje zadeve imenoval je okrajnega komisarja gosp. Ferdinanda marquisa Gozanija podtajnikom v ministerstvu za notranje zadeve. — Gospod minister za uk in bogočastje imenoval je kateheta na državnem gimnaziji v Kočevji, gosp. Ivana Komljanca, okrajnim šolskim nadzornikom za kočevski šolski okraj.

— (Ljubljanskim hišnikom v znanje.) Mestni magistrat ljubljanski izdal je naslednjo zeló primerno naredbo: Ker je nastopilo zimsko vreme, treba je p. n. hišne gospodarje in oskrbnike v stolnem mestu deželnem iz javnih obziróv opominjati na naslednja določila, katerih se jim je držati natanko: 1.) Kedarkoli zapade sneg, ga je brez posebnega naročila oblastva nemudoma, in če zapade po noči, vsaj do 7. ure zjutraj s trotoarja, oziroma tam, kjer trotoarjev ni, najmanj eden meter na široko od zidu ali plota skidati in pomesti proti sredi ulic ali trgov. Ne gré pa na cesto zmetati večje kupe tacega snega, kateri je zdrčal raz streho, niti onih, ki se naberó po hišnih dvoriščih, temveč zvoziti je tiste v Ljubljano. 2.) Za južnega vremena je skrbeti, da na trotoarji, sploh na potih ob hišah ne stojé luže pa da se ne nabere blato; če treba, je po večkrat na dan počediti pred hišami. 3.) Kadar zmrzuje, tako da po tleh polzi, je požlebiti po vsem trotoarji, na družih pešpotih poleg hiš pa najmanj eden meter na široko takoj, oziroma vsaj do 7. ure zjutraj nasekati in v stran zmetati, postrgano pot pa če treba po večkrat na dan dobro potresti s peskom, prstjo ali kako drugo tako stvarjo. Kdor se ne bo zmenil za ta določila, bo ostro kaznovan po ces. naredbi z 20. aprila 1854. let, vrhu tega pa bo magistrat izvršiti dal dotično opuščeno ali nemarno stvorjeno delo na zanikernega gospodarja troške.

— (Gospod Ivan Vilhar,) posestnik v Ljubljani, pristopil je prvi ljubljanski podružnici „Družbo sv. Cirila in Metoda“ kot pokrovitelj s 100 gold.

— (Iz Rudolfovega) se poroča, da so se šole zaprle zaradi nalezljivih boleznij v Mirni Peči, Doberniku in Stopičah.

— (Iz predporotne sodnije.) V četrtek bil je obsojen pred porotniki 60letni Josip Forlese zaradi posilstva v petletno hudo ječo. — V petek pri prvi obravnavi bila sta zatožena zločina uradnega poneverjenja in tatvine poštarica Marija Semlič in nje soprog,

General stopi s konja. Bil je francoski maršal, vojvoda Rivolski, knez Eslinški, Andrea Massena. Stopi blizu nje in dolgo časa zre jej ginjen v obraz. Njegovo zarudelo lice pa mu obledi, usta se mu stisnejo krčevito, solza pride mu v oko, otožno zašepeče: „Kamila!“ Spomnil se je bil, zamislil se je bil v daljno preteklost.

Poklekne k mrtvi ljubi, prime jo za mrzlo roko in polastila se ga je bila največja bridkost in bolest. Vojaki stali so tiho poleg in gledali žalostni prizor.

Po nekolikih minutah zavel se je zopet; vojakom ukaže se, da se trupla zakopljeta in otožen odjaha potem v ostrog. Med seboj pa so vojaki govorili, da so videli generala jokati.

Andrea Massena, vojvoda Rivolski, knez Eslinški, rojen je bil leta 1758 v Leven pri Nizzi. Divizijski general odločil je bitko pri Rivoli, premagal kot nadpoveljnik leta 1799 Ruse pri Curihu, leta 1806 zasel Napolitansko za kralja Josipa; od leta 1810—12 bil je poveljnik na Portugalskem. Za časa Ludovika XVIII. postal je pair, in je umrl leta 1817.

poštni odpravnik Josip Semlič. Iz poštnih blagajnic zmanjkalo je namreč 600 gold. Porotniki so gledé Josipa Semliča zanikali vprašanje o tatvini, a potrdili vprašanje o poneverjenji, gledé Marije Semlič pa so potrdili vprašanje gledé prestopka poneverjenja. Josip Semlič je bil obsojen v 18 mesečno hudo ječo, Marija Semlič pa v osemdneven hud zapor. — Pri popoludanski obravnavi bil je zaradi zločina uboja obsojen v štiriletno hudo ječo kmetski fant Janez Kos. Zatožonec je namreč v gostilni v Predasljih zabol kmetskega fanta Karuna večkrat z nožem v prsi tako hudo, da je ranjenec takoj mrtev oblezal.

— (Železnica Sežana - Vipava - Gorica) Železnica z ozkim tirom iz Sežane na Vipavsko in od tam v Gorico, se bode, kakor zagotavljajo listi, vender začela graditi in prav tako parni tramway iz Ronk v Cervinjan. Znani inženir Schmidt je nekda prodal svoj dotični projekt in koncesijo neki angleški banki, katera je nekda uže položila del kavicije pri ministerstvu.

— (Nov šaljiv in satirsk list „Kogač“) prične z novim letom izhajati v Ljubljani po dvakrat na mesec na celi poli. Naročnina za vse leto 3 gold. Upravništvo je v Ljubljani na Kongresnem trgu, v Kirbischevi hiši Urednik (?)

Iz seje mestnega odbora ljubljanskega.

V Ljubljani, 11. decembra

Predseduje mestni župan Grasselli, navzočih 17 mestnih odbornikov. Overovateljema zapisnika se imenujeta mest. odb. Fran Ravnihar in Valentinčić.

Župan Grasselli naznanja, da je povodom Najvišjega imendana Nj. veličanstva cesarice (mestni odborniki se vzdignejo s sedežev) prosil gospoda deželnega predsednika, naj blagovoli sporočiti Nj. veličanstvu cesarici najudanejša voščila mestnega zastopstva glavnega mesta. Nj. veličanstvo cesarica izvolila se je zahvaliti za voščila.

Vodstvo društva Budečega križa obrnilo se je s pisanjem do župana, naj bi temu društvu pristopili mestni odborniki in mestni uradniki.

Mest. odb. dr. Dolenc poroča v imenu personalnega odseka o vabilu dunajskega mestnega magistrata, naj bi se podpirala prošnja za prenarodbo zakona o vojaški taksi, katera prošnja se ima izročiti obema zbornicama državnega zbora in deželnoobrambenemu ministerstvu. Do zdaj je bilo za vojaško takso namreč 14 različnih razredov; zdaj pa naj bi se 13. in 14. razred odpravila, ker je v teh razredih vojaška taksa tako nizka, da uradni troški več znašajo; pri bogatih pa naj bi se vojaška taksa tudi lahko čez 100 gld. povečala na 200 ali 300 gld. Mestnim magistratom pa naj se za pobiranje vojaške takse dovoli 10% odškodnina.

Predlog se sprejme in mestnemu magistratu se naroči, da izvede sklep.

Mest. odb. dr. Dolenc predlaga v imenu personalnega in pravnega odseka, naj vdovi umrlega mestnega ekonomu Podkrajška dovoli 266 gld. 66¹/₂ kr. letne pokojnine in za oba otroka po 40 gld. na leto podpore za odgojo. — Predlog se sprejme

Mest. odb. Pakič poroča v imenu stavbinskega odseka o Ivana Goljaša prošnji za določitev stavbinskih črt pri prosilčevi hiši na sv. Petra cesti. Črta določi se po predloženem načrtu in za šest štirjaških seznejev, katere odstopi g. Goljaš mestni občini za razširjenje sv. Petra ceste, dovoli se 185 gld.

Mest. odb. dr. vitez Bleiweis Trsteniški poroča v imenu klavniškega ravnateljstva ter predlaga, naj se obema živinozdravnikom dovoli brezplačna kurjava v mestni klavnici; kurjava stane na leto 72 gld — Predlog se sprejme.

Mest. odb. T. Zupan poroča v imenu šolskega odseka o vis. c. kr. deželnega šolskega sveta dopisu glede slovenskega učnega jezika v ljubljanskih slovenskih in glede slovenščine v tukajšnjih nemških ljudskih šolah S prihodnjim šolskim letom upelje se slovenščina kot učni jezik v mestne slovenske ljudske šole, od tretjega razreda dalje pa se ima nemščina poučevati kot obligatni predmet. V nemških mestnih ljudskih šolah pa se starišem pripusti na izvoljo, ali naj bode za njihove otroke slovenščina kot obligatni predmet. — Dopis c. kr. dež. šolskega sveta se vzame v znanje.

Mest. odb. Hri bar predlaga naslednjo resolucijo: Z ozirom na dopis c. kr. deželnega šolskega sveta z dne 19. avgusta t. l., iz katerega je razvidno, da na mestnih nemških šolah slovenščina ne bode obligatni predmet za učence brez razločka narodnosti; z ozirom na § 19. drž. temelj. zakonov, po katerem se ne more noben državljani siliti k učenju jezika drugega naroda, sklone se do c. kr. deželnega šolskega sveta prošnja, naj velja na slovenskih in mestnih šolah jednako načelo, da se namreč nemščina poučuje od tretjega razreda dalje na slovenskih šolah le tedaj kot obligatni predmet, če stariši učencev izrecno to želijo. — Resolucija se sprejme.

Služba sluge-laborantu na tukajšnji c. kr. véliki realki odda se Josipu Simončiču, dozdanjemu laborantu v Svobodovi lekarni; na leto določi se mu plača na 350 gld. in 80 gld. stanarine. — Na to se seja sklone.

Čestitim gg. volilcem dolenskih mest in trgov!

Ginjenim srcem zahvaljujem se za sijajni dokaz zaupanja, s kojim me je počastila zavedna Dolenjska na dan dopolnilne državnozbornske volitve 12. decembra t. l. Po vsem znana mi je izredna odgovornost, katero ste mi naložili, čestiti gg. volilci. Vedno si bodem števal v prvo in največjo dolžnost, čast delati Vašemu zaupanju ter po svojih skromnih močéh narodu koristiti in domovini naši. Teга čuta presinjen, ponavljam Vam iskreno svojo zahvalo ter bivam z najodličnejšim spoštovanjem udani Vam

prof. Fr. Šuklje,
državni in deželni poslanec.

V Ljubljani 13. decembra 1885.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 14. decembra. „Polit. Corr.“ poroča: Angleška in francoska vlada sta naročili tudi svojim vojaškim zastopnikom pri poslaništvih na Dunaji, naj bodo pripravljene, da se pridružijo vojaški komisiji, katera se ima podati na srbsko-bolgarsko bojišče. Komisija ima popoldne posvetovanje; odpotuje pa najbrže jutri.

Sofija, 14. decembra. Uradna izjava se izreka proti demarkaciji, vsled katere naj bi srbska armada ostala na ozemlju pri Vidinu ter pravi, da bi Bolgari v tem slučaju ob Dunavu nadaljevali vojsko, tudi če se sprejme na okolico Pirota omejeno premirje.

Atene, 14. decembra. Časopisstvo zahteva energičnih korakov se pred skončetkom srbsko-bolgarske krize.

Plymouth, 14. decembra. Pri velikem požaru ponesrečilo se je 13 oseb, 2 se pogrešate.

Berolin, 13. decembra. Na prizadevanje Italije se vojaški pooblaščenca vlastij pri poslaništvih na Dunaji podadó na srbsko-bolgarsko bojišče, da določijo za premirje potrebno demarkacijsko črto.

Sofija, 13. decembra. Knez brzojavil je vélikemu vezirju: Ker ima od Srbije zahtevati samo vojno odškodnino, more se neposredno s Srbijo pogajati, a sprejel bode rad Madjiba ter se z njim pogovoril o položaji, da bode mogla Turčija bolje spoznati položaj ter osebito poučiti se o postopanju kneževine.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 14. decembra.

Jednotni drž. dolg v bankoveih	82.70
„ „ „ srebri	83.20
Zlata renta	109.—
5% avstr. renta	99.90
Delnice národne banke	874.—
Kreditne delnice	298.75
London 10 lir sterling	125.75
20 frankovec	9.97 ³
Cekini c. kr.	5.98
100 drž. mark	61.75

Umrlí so:

Dné 12. decembra. Helena Šegatin, delavka, 48 l., Starinarska steza št. 1, plućna tuberkuloza. — Ana Miklave, delavka, 24 l., Poljanska cesta št. 57, mrtvoud. — Emil Ribitsch, frekventant, 20 l., Gospodske ulice št. 15, jetika.

Odgovorni urednik J. Naglič.

Tržne cene.

V Ljubljani, 12. decembra.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 25 kr., domače 6 gld. 50 kr.; reš 5 gld. 43 kr.; ječmen 4 gld. 39 kr.; oves 3 gld. 9 kr.; ajda 4 gld. 06 kr.; proso 5 gld. 04 kr.; turšica 4 gld. 87 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., boh 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 88 kr., salo po 72 kr., špeh po 50 kr., prekajen pa 64 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 3 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 56 kr., svinjsko 48 kr., drobniško po 35 kr., — Piške po 45 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 05 kr., slame 2 gld. 05 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 60 kr.; mehkih 5 gld. 60 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dné 12. decembra.

Dunaj: 8 72 61 31 58.
Gradec: 19 81 28 79 13.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebó	Mokrina v mm
12. decbr.	7. zjutraj	736.49	— 7.8	svzh. sl.	obl.	0.00
	2. pop.	737.31	— 2.2	„	jasno	
	9. zvečer	739.01	— 6.8	s. sr.	„	
13. decbr.	7. zjutraj	740.98	13.6	zpd. sl.	d. js.	1.00
	2. pop.	740.05	7.0	s. sl.	jasno	
	9. zvečer	741.12	7.6	szpd. sl.	obl.	

Samo «Richterjev Pain-Expeller z kotvico»

je pravi, in ta preparat, s kojim se kot znano čudovito povoljno ozdravlja protin (giht) in revmatizem. To staro, skušeno domače zdravilo se prodaja po 40 in 70 kr. skoro po vseh lekarnah. Glavna zaloga: Lekarna «pri zlatem levu», Praga, Staro mesto. V Ljubljani: E. Birschitz.

(145) 10—3

Podružnica c. kr. priv.

avstr. kreditnega zavóda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci na obrestovanje

v bankoveih
za 4 dni odpovedbe 3¹/₄ od sto
» 8 » 3¹/₂ » »
» 30 » 3³/₄ » »

v Napoleondorih
30dnevna odpoved 3 od sto
3mesečna » 3¹/₄ » »
6 » 3¹/₂ » »

Óddelek za giro

v bankoveih 2¹/₂ proc. obresti za vsako vsoto, v Napoleondorih brez obrestij.

Nakazila

na Dunaj, v Prago, Budimpešto, Brno, Opavo, Levov, Reko, dalje v Zagreb, Arád, Gradec, Sibirj, Inomost, Celovec, Ljubljano in Solnograd so brez stroškov.

Kupovanje in prodaja

deviz, vrednostnih papirjev in inkaso-kuponov po 1/2 proc. provizije.

Posojila

na poroštvena pooblastila (warrants), pogoji po dogovoru;

proti dovoljenemu kreditu v Londonu ali Parizu 1/2 proc. provizije za 3 mesece;

na vrednostne papirje (efekte) 6 proc. obrestj na leto do svote 1000 gld.,

za večje svote vsled specialnega dogovora. (69) 36—34

Trstu dné 1. oktobra 1883.

Dr. Hirsch

dobro znani specialni zdravnik za sifilitiko in kožne bolezni, ozdravlja po dolgoletnih izkušnjah v nebrojnih slučajih po sijajno skušenem in gotovo učinkujočem navódu (58) 35

sifilitiko in kožne bolezni

(tudi zastarele), ulesa, bolezni scála in v mehurji, polucije, možko slabost, ženski tok, v najkrajši dóbi radikalno brez vseh zlih nasledkov in brez oviranja v službovanji. Naslov:

Dunaj, mesto, Kärntnerstrasse 5

(prej mnoga leta v Mariahilferstrasse), zdravi od 9. do 4. ure popóldne, a tudi písmeno in (pod močéčnostjo) pošilja zdravila. Honorar primeren.

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abecednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 20 kr.
- Abecednik slovensko-nemški.** Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 25 kr.
- Brezovnik,** šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.
- Celestina J.,** Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
- Celestina J.,** Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
- Cimperman,** Pesni, 60 kr.
- Devoljan Miljenko,** Mladini, 30 kr.
- Dimitz A.,** Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
- Filipovič,** Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
- Gregorčič,** poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
- Hrovat P. Florentin,** kranjska mesta s petimi po dobami. 60 kr.
- Janežič A.,** Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr. vezan 2 gld. 70 kr.
- Jenko Ivan,** Pesmi, 1 gld.
- Jesenko Janez,** Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
- Jurčič Josip,** Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr., IV. zvezek 70 kr. V. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
- Kačič-Mišič,** Razgovor ugodni naroda slovenski 1 gld. 20 kr.
- Kermavner V.,** Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
- Klaič,** Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
- Knjižnica slovenske mladini:**
I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.
II. » » » *Peter rokodelčič*, 36 kr.
III. » » » *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.
- Koblar A.,** Zgodovina fará ljubljanske škofije I. zvezek: Zgodovina sorške in preške fare, 30 kr. II. zvezek: Zgodovina nakelske, dupljanske in goriške fare, 50 kr.
- Kosec,** Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
- Lavtar L.,** Občna aritmetika za učiteljišča. Cena vezane knjigi 1 gld. 20 kr.
- Lesar A.,** Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
- Majar H.,** Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
- Prvo berilo in slovnica za slovenske ljudske šole.** Sestavila Razinger in Žumer. 24 kr.
- Padar,** Zakon in žena, 40 kr.
- Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.** 1 gld. 50 kr.
- Praprotnik,** Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
- Razlag J. R., dr.,** Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
- Rožek J. A.,** Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
- Šenekovič A.,** Fizika za nižje razrede srednjih šol vezana 2 gld.
- Šmid Krištof,** Spisi, 3 zvezki po 40 kr.
- Vošnjak I., dr.,** Poročilo o kmetijski enkéti dné 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani, 50 kr.
- Vraz Stanko,** Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
- Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta ljubljanskega.** Vezan 65 kr.
- Zlatorog,** Pravljičica za mladino. 20 kr.
- Znidaršič J.,** Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:
Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico (4^o velike) po 50 kr. Pravljičice o:
Pepelki, Rudeči kapiol in Obutem mačku (8^o velike) po 25 kr.
O deželi lenuhov, Snegulčici, Prtilikovcu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.

Predpasniki

neprekosljivo

največja zaloga

vsake oblike, velikosti in kakovosti

prodajejo se po 25 kr. in više

pri (47) 23

J. C. Hamann-u.